

ภาค 5

ในการรวมค่าพิพาทฯ มีก้าน คุณสิงห์เทพ ศรีทักษิร เป็น
ลูกศิษย์ผู้หนึ่งของผู้บรรยายได้เป็นกำลังสำคัญในการรวมค่าพิพาทฯ
มีก้านต่อไปนี้ คือประภากooth ในภาคเหนือ

คำพิพากษาฎีกាបุคคลที่มีความประพฤติชั่วชั้น เป็นเหตุการข้อเอาระสีคัญ
ที่จะนำมาเป็นตัวอย่างในการวินิจฉัยข้อกฎหมายที่มักก็พากษาจะต้องพากษา
ในกระบวนการวิชากฎหมายอาญา 2 เท่านั้น ข้อปฏิกิริยานี้อันที่เกินไปจาก
หลักสูตรดังต่อไปนี้อาจทำให้คำพิพากษาฎีกานั้นบางเรื่องบาง
ตอนสับสนไปบ้าง

ในการอ่านคำพิพากษาฎีกานั้น ขอให้นักศึกษาสังเกตว่าคำพิพากษาฎีกาก่างเรื่อง เป็นคำพิพากษาฎีกานี้เป็นการ เนื่องในปีเดียว คือก่อนใช้ประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งอาจระบุตัวเลขมาตรฐานตามกฎหมายลักษณะอาญาได้ ดังนั้น ถ้าตัวเลขมาตรฐานที่ปรากฏในคำพิพากษาดังกล่าววนนี้ไม่ตรงกับมาตรฐานในประมวลกฎหมายอาญา และไม่ใช่ตัวเลขมาตรฐานพระราชนักบุญที่อันแล้วก็ย้อมเป็นตัวเลขมาตรฐานตามกฎหมายลักษณะอาญา

ศึกษาภูมิปัญญา เป็นตัวอย่างในการใช้กฎหมายของค่าส่วนได้เสีย ซึ่งก็จะออกมาระบุเป็นศึกษาภูมิปัญญาได้ด้วย ได้ผ่านการกลั่นกรองมาอย่างถ้วนถี่และหลาชั้นตอนจึงเป็นแบบอย่างในการใช้กฎหมายที่ดี เนื่องจากมีความเข้มแข็ง ทั้งนี้ก็ได้เป็นข้อผูกันด้วยทุกคนจึงต้องเห็นพ้องด้วยกัน แนวการบริหารจัดการของศึกษาภูมิปัญญาไปทั่วโลกไม่

ນາທរາ 14ការពិធាកម្មាវីការទៅ 709/2503

ឲ្យកុងការពិធាកម្មាលេទិនកកណ៍ ការពន្ធរាជរដ្ឋប្រជុំគិតកកណ៍
ឲ្យមិនសនការបែនពួររាយ ន.ស.2479 ពេលនាន់ដើរប្រជាមានភាពខ្សោយ
នូវការប្រជាមានភាពខ្សោយ នូវការប្រជាមានភាពខ្សោយ នូវការប្រជាមាន
ភាពខ្សោយទាំងអស់ 6 គេលករងនៃៗនៅនៅ សំណើករងនៃៗនៅទិនកកណ៍
អារ៉ាយរំរាយការយោង 4 គេលក និង 6 គេលក កងនៃៗ ការអើ
ការងារការប្រជាមានភាពខ្សោយ នាទរា 14 នឹងសំងការនៃៗមុនសំ-
ការ ការចាត់ចាយការលើកកកណ៍ទៅ

ນាទរា 15ការពិធាកម្មាវីការទៅ 54/2501

ប្រជាមានភាពខ្សោយបែនពួរនឹងការពិធាកម្មាលេទិនកកណ៍ការ
ពន្ធរាជរដ្ឋប្រជុំគិត យើកទិនកកណ៍ទាំងអស់ ការអើសំងការលើកកកណ៍ទៅ

ការពិធាកម្មាវីការទៅ 433/2502

នឹងប្រជាមានភាពខ្សោយ នូវកកណ៍ការពន្ធរាជ-
រដ្ឋប្រជុំគិតកកណ៍ឲ្យមិនសនការបែនពួររាយទៅក្នុងការប្រជាមាន
ភាពខ្សោយនាន់ នឹងប្រជាមានភាពខ្សោយ នូវកកណ៍ការពន្ធរាជរដ្ឋប្រជុំគិត
នាទរា 15 វររករាង ឲ្យការប្រជាមានភាពខ្សោយ នូវកកណ៍ការពន្ធរាជរដ្ឋប្រជុំគិត

เนื่องจากว่า ในขณะนี้ทางพิพากษาลงโทษกักกันแก่ จำเลย จำเลยเป็นบุตรของพ่อนานหลายครั้ง เข้าอักเสบที่ขา พิพากษาลงโทษกักกันจำเลยโดยสมบูรณ์ หักค่าพิพากษาถึงที่สูงแล้ว และตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 41 ที่บัญญัติว่า “ก็ เข้าเกยข้าหัวใจพิพากษาให้กักกันไว้ในนี้ ยังจะมีพระราชบัญญัติ อุดมดิน ฯลฯ ฉบับดังความนิบท้ายกรุงของจำเลยแล้ว ก็ยอม ไม่อาจนำประมวลกฎหมายอาญา หรือ พ.ร.บ.ล้างดิน ฯลฯ มา ให้ราชทายให้เป็นกฎหมายจำเลยได้ จึงคงกักกันจำเลยคือไปตามมาตรา 15 วรรคแรก

๔๒๒/๒๕๐ ฎีกาที่

แม้ประมวลกฎหมายอาญาจะเปลี่ยนโทษกักกันเป็นวิธี เพื่อกวนป้องกัน แท้ไม่มีผลถึงโทษกักกันที่ตั้งไว้ในพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนี้ พระราชนิรุณณิคติอุดมดินในโอกาส กรุง 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2499 มาตรา ๓ จึงฉบับดังความนิบท้ายกรุง ที่บัญญัติเมื่อไว้ประมวลกฎหมายอาญา จึงยกเหตุที่ตั้งนั้น เกษร์นโทษกักกันมา ก่อนและรวมกักกันอีกในไว้

มาตรา 17

คำพิพากษาฎีกาที่ 433/2500

พระราชนัฐปฎิการหนันในมีบหัตตุสูติเรื่องรือการลงโทษ
ไว้โดยเฉพาะ มีแต่เรื่องการเพิ่มโทษ ทางอาจรอการลงโทษ
(มาตรา 17) ให้

คำพิพากษาฎีกาที่ 500/2500

คำพิพากษาฎีกานี้ 1351/2500

ไทยดูแลที่เป็นและมูลเดิม พระราชนัฐปฎิปัน (ฉบับที่ 6)
พ.ศ.2494 ในจ้าวคุกและปรับนั้น หมายความว่าหากจะประับคงให้ได้
ช้านวนเท่านั้นเท่านั้น ทางจะลงโทษจ้าวคุกอย่างเดียวไม่ปรับให้ ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 17,20

คำพิพากษาฎีกาที่ 166/2508

การที่พระราชนัฐปฎิกฤษณากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2490
มาตรา 3 นี้ญี่ปุ่น "สำหรับความนิคกรังนั่ง ๆ ในปรับเป็นเงินเสีย
การราชการซึ่งไม่รวมค่าอากรเข้ากับ" นั้น ก็ให้ยุ่งหมายให้องโธ
ปรับบุกระหว่างนิคกรังนั่ง ๆ เป็นเงินสี่เท่าราชการของรวมทั้งค่าอากรซึ่ง
คุยก็อยู่ในค่านิจว่าจะมีบุกระหว่างกันอย่างใดอย่างหนึ่งไม่
ก่อว่าพระราชนัฐปฎิกฤษณากรໄก้มัตตุสูติไว้เป็นข่างอื่นความประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา 17 จึงนำมาตรา 31 แห่งประมวลกฎหมาย-

ឧរូបានមើងកំហាត់ដី ទាំងពេញទាំងរវាងកំឡុង
គឺយុទ្ធរាជាំដីដី

คำพิพากษานี้ กันที่ 526/2512

การที่จำเลยเขียนรับรองอย่างมีของบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้สั่ง
จ่ายในเรือ และจำเลยนำเรือกังกล่าวไปใช้ จำเลยข่มมิความยินดี
ฐานเป็นที่ว่าการ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 เหตุะมาตรา
17 ประมวลกฎหมายอาญาที่ให้ไว้ในกรณีความยินดีความกูหมายอันท้าย
เว้นแต่กฎหมายนั้นจะให้กฎหมายไว้เป็นอย่างอื่น และมาตรา 83 ก็เป็นเพ
มัญญูกิจในภาค 1 แห่งพระราชบัญญัติความยินดีอันเกิดจาก การให้เรือ พ.ศ.
2497 ก็มิให้กฎหมายไว้เป็นอย่างอื่น

คำพิพากษาชั่วคราวที่ 1673/2512

พระราชนูญศิรุกิจการกรณีให้กับน้ำที่เกี่ยวข้องกับการร้องขอของ
กล่องคืนไว้เป็นอย่างอื่น จะนับ ก็ต้นมีการฟ้องคดีอาญาคดีทาง ทางสั่ง
รับรองกล่องตามพระราชบัญญัติศิรุกิจการ พ.ศ. 2469 มาตรา 32 ท้อง
ดินว่าเป็นการรับทรัพย์เสียความมาตรา 33 วรรคแรก ประมวลกฎหมาย
อาญา บุร้องเมืองชัยชนะกับให้กับมาตรา 36

คำพิพากษานี้ก้าวที่ 925/2517

พระราชนัฐยศกิจความคุณการราชสำนักฯ ไม่มีข้อความนัญเชิง
ไว้เป็นอย่างอื่นอันจะแสดงให้เห็นว่าไม่ทรงการให้นำหนัญเชิงในภาค
1 แห่งประมวลกฎหมายอาญาไว้กับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
จึงทรงนำประมวลกฎหมายอาญามาตรา 31 มาใช้มังคันแก่ไทยปรับ
กำหนดพระราชบัญญัตินี้กับ ฉะนั้น แม้พระราชนัฐยศกิจกังกล่าวไว้ให้ชื่อไทย
ปรับกฎหมายศักดิ์โดยไม่ได้รับอนุญาติเรียงทั่วสกุลที่เข้า เมื่อมีบุกรະทำความ
หลาຍคนในความผิดตนเดียวกันหากถูกหักห้ามของลงโทษปรับเรียงตามรายตัว
บุคคลก้าว โดยปรับจำเลยแต่ละคนเรียงตามรายทั่วสกุลที่รวมกันเข้า

คำพิพากษานี้ก้าวที่ 1110/2518

มาตรา 27 ห้ามแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ฯ นัญเชิงใน
ปรับ 4 เท่าราคาของรวมค่าอากร ฯ ชา แม้ไม่มีข้อความว่า "ชั่นปรับ
ความผิดครั้งหนึ่ง ๆ" ก็คงมาตรา 27 กำหนด กรณีความหมายมิให้ปรับ
เรียงทั่ว (อ้างคำพิพากษานี้ก้าวที่ 401/2509 พนักงานอัยการจังหวัด
ฉะเชิงเทรา โดย นายจราย ยนทดาร ภัมพก จำเลย)

มาตรา 18

คำพิพากษานี้ก้าวที่ 6/2508

ศาลอันทันสั่งปรับจำเลยคนละไม่เกิน 1,000 บาท และ
ให้รับของกลางบางส่วนศาลอุทธรณ์พิพากษายกให้คืนของกลางทั้งหมด

นั้น การวินิจฉัยจัดเป็นโหมดบ่างหนึ่ง ซึ่งท้องหน้ามีการข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220

คดีพิพาทอาญาคดีที่ 177/2508

การที่โจทก์ถูกความคุณในข้อหาเป็นบุคคลอันกระท้อกาม ประการของกฎหมายปฏิริญันท์ 21 นั้น ไม่ใช่เป็นโหมดร่องวิธีเพื่อความป้องกันยกระดับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 18 และ 39 แม้จะเขย่าหัวเพื่อแกลงโจทก์ในยังกานประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 200

คดีพิพาทอาญาคดีที่ 801/2513

ผลพิพาทมาสั่งให้สั่งหัวเขย่าไปยังและอบรม โศภยาศัย ข่านราชกุมารา 35 ลี้ชีกอบกุญแจมาตรา 74 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ไม่ใช่โหมดที่ถูกต้องในการสั่งใช้วิธีเบากว่าโหมดทุก

มาตรา 20

คดีพิพาทอาญาคดีที่ 635/2491

ในกรณีที่จำเลยเคยท้องโหงคร้านลักษณะนักเรียนการพันธมิตร หนึ่งแอ๊ว พันโหนไปยังในเกิน 3 ปี ในเรือพ้อง ตาม พ.ร.บ. การพันธมิตรไว้ให้ โหงโหงหังหังปรับ เพราจะ พ.ร.บ. การพันธมิตรเป็นกฎหมายพิเศษ จะลงโหมดบ่างเดียวในได้

ส่วนของที่ศาลปกครองจ่ากุกจำเลย ก็เป็นการใช้คุณพินิจ

ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 40 ซึ่งเป็นบทบัญญัติให้ไว้ให้ไว้ในข้อก่อเหตุกระชานมัชฌิมภัยการหมัน (โหนดชำรุดไม่เกิน ๓ เส้น ๑๒ บกโหนดชำรุดเสียหาย ป.อ. มาตรา ๕๕ ห้าม)

ค่าพิพาทมาฎีกานี้ 1974/2494

ตามบทบัญญัติในมาตรา 11 แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ทางจะยกมาตรา 23 แห่งกฎหมายนี้มาใช้ให้โดยเด่นทางในกรณีที่กฎหมายนั้น ๆ ไม่ให้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่ในกรณีเรื่องการทำบุคคล พ.ร.บ. มีนั้น มาตรา 68(1) แห่ง พ.ร.บ. มีน พุทธศักราช ๒๔๙๒ บัญญัติลงวิธี เพิ่มโหนดชำรุดทำบุคคล พ.ร.บ. มีน ไว้ โดยเด่น เป็นพิเศษ บังคับให้ศาลมองโหนดชำรุดปรับ จึงจะนำกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 23 มาใช้ในกรณีเช่นนี้ไม่ได้ หากมองโหนดชำรุด ฉะนั้น

ค่าพิพาทมาฎีกานี้ 41/2496

ใจทักษิณในลงโหนดชำรุดปรับนั้น เน้นว่าตามกฎหมาย มีนไม่ให้บัญญัติไว้เป็นพิเศษ ว่าจะมองโหนดชำรุดปรับ ศาลย่อม ลงโหนดชำรุดจำเลยสถานเดียวได้ ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 11 และ 23

คำพิพากษาวิคฤทธิ์ 621/2499

ตาม พ.ร.บ.ปั่นไม้ไก่กฎหมายศึกษาที่เรื่องก้านโคห์ไว้เป็น
พิเศษ ในน้อกออกไปจากนัยกฎหมายศึกษาที่ไว้ไว้ใน ฉบับนี้ ในกรณีที่ก้านโคห์
ไว้จ่ากุกและปรับ ศาลย่อนให้ถูกพิพิธวินิจฉัยความเหตุการณ์เฉพาะคดี
เรื่องหนึ่ง ๆ เมื่อเห็นสมควรจะยกโทษปรับเสีย ให้จ่าเมยรับโทษจ่ากุก
แก่ส่วนเจ้าของให้ ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 11,23

คำพิพากษาวิคฤทธิ์ 1351/2500

โทษฐานมีเด่นและมีนูนเด่นนั้น พ.ร.บ.ปั่น (ฉบับที่ 6) 2494
ให้จ่ากุกและปรับ ศาลลงโทษจ่ากุกโดยไม่ปรับก็ได้

มาตรา 21

คำพิพากษาวิคฤทธิ์ 198-199/2508

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 21 วรรคสอง เป็นบท
กฎหมายศึกษาที่ก้านพระบรมราชโองการจ่ากุกเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับอาชญากรรมซึ่ง
ทุจริตหรือฟ้องร้อง

มาตรา 22

คำพิพากษากฎีกาที่ 915/2490

ศาลฎีกากฎีกาที่ประชุมปรึกษาแล้วเห็นว่า เมื่อจำเลยถูกจับคุกในกรีฑาถูกกล่าวหาในคดีนี้ ตามความหมายในกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 32 และ ในข้อท้องเรียนในสิ่งมือเข้าหนังงานบัญชีสอนสอนเชิงก่อน จึงจะต้องถูกคุกซึ่ง เพราะในคดีนี้ไม่มีก่ออาชญากรรมเจาะจงเท่านั้น จึงพิพากษางานให้กับวันท่องซึ่งจำเลย 16 วัน

คำพิพากษากฎีกาที่ 346/2491

โอนขอให้ถอนฟ้องโดยท่องจากคดีที่กล่าวเรื่องดังนี้ ยกเว้นฝ่ายจำเลยรับโอนในคดีนี้อยู่หรือไม่ ภายใต้เงื่อนไขดังนี้ การขอให้ถอนฟ้องจำเลยท่องจากคดีที่กล่าว จะต้องระบุคดีนั้น ในใบระบุพยานท้าย

คำพิพากษากฎีกาที่ 622/2496

จำเลยรับว่า กลัังกองโทยจำถูกกล่าวในคดีนี้ ทางยื่นพิพากษาให้ถอนฟ้องไว้ คดีที่จำเลยต้องโอนอยู่จะจะเกิดเหตุก่อนหรือคดียังไม่ถึงที่สุดก็ไม่สำคัญ ถ้าภายหลังคดีถึงที่สุดกลับประกูลว่า จำเลยไม่มีโทษทัณฑ์ในไกดูเอง

ការពិអាក្សារាជ្យការទៅ 1846/2499

โจทก์ยื่นคำร้องทบทวนคัน ในระหว่างที่พิจารณาคดี
ขอให้พิพากษาเรียกพ่อจากคืนนั้น ภายนหลังยื่นคำร้องเพิ่มเติมอีกว่า
คดีที่ขอให้พิพากษานั้น พ่ออยู่ฟื้องเสบแผล จึงขอให้นับโทษพ่อคดี
ใหม่อีกคืนนั้น ตามมาติปรากรว่า คดีที่พิจารณาคันยกฟื้องนั้น ศาล
อุทธรณ์พิพากษากลับลงโทษ โจทก์จึงกลับมาร้องขอใหม่ ขอให้ศาลมี
อุทธรณ์พิพากษาเรียกพ่อจากคืนก่อนที่จะมีการตัดสินในช่วง
นวนอีกสามวันหนึ่งมิได้สักไปยังศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์จึงมิได้กล่าว
จึงคำร้องขอให้พิพากษาเรียกพ่อจากคืนนี้ เมื่อโจทก์ปฏิการขอให้พิพากษาเรียกพ่อจากคืนนี้
ศาลฎีกาอยู่ที่พากษาในพิพากษาในพิพากษาในพิพากษา

กำกับรายการที่ 1330/2500

การนับโภคทรัพย์ที่เรื่องก่อนหน่องปราากฎว่า ทางไก่
พิพากษาลงโทษในคดีเรื่องก่อนและว่าก่อนพิพากษาก็เรื่องกลับนี้

กำหนดราคาน้ำมันที่ 856/2501

ជាមួយកំពង់នៅខាងក្រោមក្នុងការរើបចាយនៃការអនុវត្តន៍ និងការអនុវត្តន៍
នៃការរើបចាយនៃការអនុវត្តន៍

คำพิพากษากฎาที่ 1094/2501

การขอให้นับໄທຍ່າວົາຈາກຄືເຮືອງເຊື່ອນ ໂໃຫ້ກ່ອງແດລງໃນ
ສັກເຈນວ່າຄໍາເນີນຄືໄປແລ້ວປະກາດໄກປະກອບກ່າຍຫລັກຮູານ ໃນໄຊ
ຂອ້າພາລຽ້ວເອງ

คำพิพากษากฎาที่ 51/2503

การນับໄທຍ່າວົາຈາກຄືທີ່ນີ້ ເປັນອ້ານາຈາດທີ່ຈະສັງໃນໄທຍ່າ
ຈຳຄຸດໃນຄືທີ່ນີ້ ຈະເວັ້ນແຕ່ວັນໄກທີ່ກໍາມົດທີ່ກູ່ໜ້າມາຢືນໄຫວ້າ
ວ່າ

คำพิพากษากฎาที่ 966/2504

ກາຣທີ່ຈໍາເລີຍດູກຄຸນຄຸນໃນຂ້ອາຫາປະເພດຕິກົນເປັນບຸກຄລອັນ
ຫາພາລການປະກາສະບົງວິວິທີ ແຕ່ໃນດູກຄຸນຄຸນໃນຄືທີ່ສາລີຈາກໝານນີ້ ຈະ
ເຄົານາຫັນເອວັນທີ່ດູກຄຸນຄຸນໃນໄກເພົະກຣົມໃນເຂົ້າປະນວດກູ່ໜ້າມາອາງຸາ
ນາທຸາ 22 ເປັນເຮືອງຮະຫວາງເຈົ້າພັກງານກັບຈໍາເລີຍ

คำพิพากษากฎาที่ 62-63/2505

ກາຣທີ່ຈໍາເລີຍດູກຄຸນຫັ້ງນ້ອຍເກັ້ງໃນຄືນີ້ກອນຄືຂອໃນນັ້ນ
ໄທຍ່າວົາ ໃນໄຊເປັນເຮືອງສ່າຫຼຸງ ເນື່ອສາລີພິພາກນາກທີ່ອື່ນແລ້ວ ກົດມີມັນບິໄທ
ກ່ອງຈາກຄືທີ່ພິພາກນາແລ້ວນັ້ນໄກ

คำที่พากษากฎหมายที่ 281/2505

การนับไทยชาเยยทั้งแท้เมื่อไก้นั้นเป็นครุฑินิจของศาล
การจะให้นับโหนค์จากค์เรื่องอันหรือไม่เป็นครุฑินิจของศาลเรียนเกี่ยว
กัน หากปรากฏว่าชาเยยได้รับโหนค์จากในค์ก่อนก็ต้องค์ไว้ก่อนบ้าง โหน
ค์กีไม่มีเหตุพิสูจน์ หาดไม่นับโหนค์ใน

คำพิพากษานี้กาวที่ 213/2508

เมื่อไก่ความรักว่าจ่า เลยถูกความคุณ 30 วัน ฐานเป็นบุกออกันข้าวหนัน ก็เนื่องจากถูกกล่าวหาราภการระหว่างท่านพิษภูมามาย เรื่องลักษณะ หรือรับของโจร เป็นต้น ก็ชอบที่จะหักวันที่ถูกคุณชังฐานเป็นบุกออกันข้าวหนันออกจากทำนกโดยกรรมการพิษภูมานี้ในจ่า เลยกานประนามว่าภูมามายอาญา มาตรา 22

คำพิพากษาฎีกาที่ 782/2511

ເນື່ອສັບພາຍານໂຈທົກເສດຖະແລ້ວ ໂຈທົກຢືນກໍາຮ້ອງຂອໃຫ້ນັ້ນໄທໜ້າ
ກ່ອງຈາກກີ່ອື່ນ ພາວເຕີ່ມງແກ້ສັງສຳເນາໃຫ້ຈໍາເລີຍ ມີໄກສອນຄາມວ່າເປັນຈິງ
ຫຼຸງໃນໆ ເນື່ອໂຈທົກມີໄກສັບໃຫ້ປ່ຽກງູກກໍາຮ້ອງນັ້ນ ແມ່ໂຈທົກຈະຢືນກໍາຮ້ອງ
ກ່ອງກາອຂຸ້ຫຼຽນຂອໃຫ້ນັ້ນໄທໜ້າໄປ ແກ່ເນື່ອຈໍາຮ່ອຍຮັບສຳເນາກໍາຮ້ອງແລ້ວມີ
ໄກແດດອັນແກ້ວບາງໄກ ກົງນີ້ ຈະນັ້ນໄພນັກໃນໝີໄກ

คำพิพากษานี้/คดีที่ 726/2513

การที่จะนับโทษจำคุกจำเลยท่อ กับโทษในคดีนั้นหรือไม่นั้น เป็นคุณพินิจของศาล จำเลยทองโภชนาลักษณ์วิทูนานาคนท้าช และได้รับการอภัยโทษจนเหลือ 10 ปี ระหว่างที่ยังรับโทษอยู่นั้น จำเลยเขานักโทษท้ายกันอีก หล่อจำคุก 20 ปี อาจเห็นสมควรในนับโทษคดีทั้งสอง ต่อจากโภชนาลักษณ์ในคดีก่อนได้

คำพิพากษานี้/คดีที่ 1643/2514

โจทก์ขอให้นับโทษของจำเลยในคดีนี้ออกจากโทษของ จำเลยในคดีนี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่าในคดีนั้นจำเลยปฏิเสธ โดย มีเจ้าเลขานุการคนรับสารภาพ ศาลจึงมีคำสั่งจำหน่ายอด็อกให้โจทก์ แยกฟ้องจำเลยมาใหม่ โจทก์นี้ได้รับขอให้นับโทษจำเลยในคดีนี้ที่ มาจากโภชนาลักษณ์ฟ้องใหม่ หล่อข้อมพิพากษานับโทษท่อให้ไม่ได้ เพราะ เกินค่าชด

คำพิพากษานี้/คดีที่ 1408/2516

โจทก์ฟ้องจำเลยเป็นคดีอาชญาสองคดี และขอให้นับโทษ จำเลยในคดีที่สองท่อจากคดีแรก หลักฐานทั้งหมดทั้งสองคดี ศาลอนุญาติ พิพากษาลงโทษจำเลยในคดีที่สอง แต่ไม่ให้นับโทษจำเลยท่อ เพราะจำเลย ยังไม่ถูกคดีพิพากษาในสองโภชนาลักษณ์ในคดีแรก ท่อนมาหล่ออุทธรณ์พิพากษาง- โภชนาลักษณ์ฟ้องใหม่ เมื่อจำเลยฎีก โจทก์จึงมีคำขอมาในฎีกាឈ ให้

นัมโทย่าฯ เอยในคดีที่สองที่จากคดีแรก คดีนี้ ศาลฎีกาสั่งให้นัมโทยาฯ นำใบไต้กู้

คำพิพากษารัฐที่ 2154/2516

โจทก์ฟ้องขอให้นัมโทย่าฯ เอยข้อที่ 1 ที่จากคดีที่ 353/2513 ศาลมีพากษาลงโทษจ้าเอยหั้งสาม แต่ไม่นัมโทย่าฯ เอยที่ 1 ที่จากคดีทั้งกล่าว เพราะคดีทั้งคดีทั้งสามมีให้พากษา ศาล อุทธรณ์พากษายกฟ้อง โจทก์ฎีกាដอในลงโทษจ้าเอยหั้งสามและนัมโทย่าฯ เอยที่ 1 ที่จากคดีทั้งกล่าวอีก โดยอ้างว่าคดีทั้งคดีทั้งสามเป็นคดี แห่งที่ 1021/2513 และคดีที่ดังที่สุกแล้ว แม้มิได้แสดงรายละเอียดว่า ศาลพิจารณาเกี่ยวกับจ้าเอยที่ 1 อย่างไร สำนวนก็ไม่อ้างประกอบ เรื่องนี้ ไม่ใช่น้ำที่ศาลมีกันกวนหาข้อเท็จจริงอันเป็นผลร้ายแก่จ้าเอยที่ 1 จึงไม่ชอบที่จะนัมโทยาฯ ท่อให้

คำพิพากษารัฐที่ 2271/2516

จ้าเอยถูกชักดึงหมายของศาลในคดีนี้ จนกระทั้ง ศาลรั้นกันพากษาแผนระหว่างนั้นจ้าเอยถ่องคำพิพากษาให้จ้าคุกในอีก ก็หนึ่ง ศาลก็ทรงหักวันคุณชั่งในคดีนี้ให้จ้าเอยถึงวันที่ศาลมีกันพากษา คดีนี้ ไม่ใช่หักให้แก้วนที่จ้าเอยถ่องโทษจ้าคุกในคดีนั้น

ศาลอุทธรณ์พากันหักวันคุณชั่งน้อยกว่าที่เป็นจริง แม้จ้าเอย จะมิได้ฎีก ศาลฎีกากหักให้ถูกท้องไป

คำพิพากษานี้ก้าวที่ 2229/2517

แม้คดีที่โจทก์ขอให้นับโทษก่อศาลงจะพิพากษาลงโทษจ่าคุก
กลุ่มศรีวิชแล้ว ศาลก็อาจสั่งให้นับโทษจ่าเลยก่อจากโน้มในคืนนั้นໄก

มาตรา 27

คำพิพากษานี้ก้าวที่ 403/2517

บุตรของโจทก์ซึ่งแทนคำปรับฟานประนวจกฎหมายอาญา
มาตรา 29 ในระหว่างรับโทษก็ซึ่งอยู่ห่างนิคมจากการมาตรา
27 ศาลอาจเปลี่ยนโทษก็ซึ่งเป็นโทษจ่าคุกໄก

มาตรา 28

คำพิพากษานี้ก้าวที่ 1857/2517

บุตรเดียวของคนค่าร้องทุกข์ซึ่งจากคดีนี้สูญไปแล้ว ย่อม
ไม่เป็นผลให้คดีระงับไปตามประนวจกฎหมายวิธีการหากความอาญา
มาตรา 39 (2) จำเลยยื่นค่าร้องขอคืนคำปรับโดยอ้างเหตุว่าบุตรเสีย
หายตอนค่าร้องทุกข์แล้วหาได้ไม่

มาตรา 29-30

คำพิพากษานี้ก้าที่ 1356-1360/2508

จำเลย 4 คนถูกลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ปรับรวมกันเป็นเงิน 66,789.80 บาท ซึ่งท่านประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 30 สาลงกัชั่ง แทนค่าปรับเป็นระยะเวลา เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปีให้ ก็ต้นเมื่อเมื่อจำเลย 4 คน ทองแบงก์กัชั่ง ไก่คนละ 6 เศียร ห้ากลรัตน์กันในกัชั่งคนละ 1 ปี เป็นชั่วรายแก่จำเลย ทางวีกากแก้ในถูกทองไก่

คำพิพากษานี้ก้าที่ 403/2517

บุพงโภชกัชั่งแทนค่าปรับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 ในระหว่างรับโภชกัชั่งอยู่ ทำนิสัยข้อกำหนดกฎหมายมาตรา 27 สาลงอาจเปลี่ยนกัชั่งเป็นโภชกุกไก่ (สาลงอุหูรัฐเห็นว่าเปลี่ยน ในไก่ เพราะทำให้จำเลยท้องรับโภชกัชั่น และไม่อาจถูกปล่อยตัว ไก่เมื่อนำมาค่าปรับมาชำระจนครบ)

คำพิพากษานี้ก้าที่ 1057/2518

โภชปรับนิพิคคองจะกัชั่งแทนเงินไม่ไก่ จึงจัดการไก่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 เท่านั้น

มาตรา 31

คำพิพากษานี้ก้าที่ 1156/2504

การชาระนี้ออกกฎหมายให้ปรับเรียงคัวสักว่าให้ไม่เกิน
คัวละ 500 บาทและนั้นเมื่อศาลอุปรับเรียงคัวจำเลย จึงปรับให้ไม่เกิน
คันละ 500 บาท

คำพิพากษานี้ก้าที่ 664/2506

กรณีที่พระราชนัญญาติถือการมหากา 27 นัญญาไว้เป็น^๑
พิเศษว่า ส่วนความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับสี่เท่าของราคารวมค่า^๒
อากรเข้าทวยนั้น ถ้าศาลอุปรับจำเลยแตะคนละสี่เท่าของราคากา^๓
อากรท้าย ก็ย่อมเป็นการปรับจำเลยครั้งหนึ่ง ๆ เกินกว่าสี่เท่าอันบิด^๔
ข้อความที่นัญญาไว้ ในกรณีเช่นนี้ย่อมจะนำประมวลกฎหมายอาญา มาตรา^๕
31 มาใช้บังคับในได้

คำพิพากษานี้ก้าที่ 1339/2506

โทษปรับตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 38 ห้า^๖
มิให้มีข้อความช้าดอกไว้ว่า ด้วยร่วมกระทำเป็นสายกันให้ปรับรวมกันตาม^๗
ปริมาณสุราที่ทำการชน พระราชบัญญัติสุราไม่ให้บัญญัติเป็นอย่างอื่นแล้ว^๘
(มาตรา 17 ประมวลกฎหมายอาญา) ทองปรับตามรายคันบุคคลตาม^๙
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 31

ก ำ พิพากษากฎหมายที่ 925/2517

พระราชนูญติความคุณการช่วยเหลืองานนี้เป็นสักวันที่ ๒๕๐๒ ในมีข้อความนี้อยู่ว่า เป็นอุบัติขึ้นอันจะแสดงให้เห็นว่า ในก่องการให้น้ำมีน้ำดังกล่าวในภาค ๑แห่งประเทศไทยหมายความว่า กับความเดินทางพระราชนูญคนนี้ จึงต้องนำประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑ มาใช้บังคับแก่ไทยปรับตามพระราชนูญคนนี้ด้วย ฉะนั้น เมย์พระราชนูญติกังกล่าวไว้ในสองไทยปรับตุชชาสักว่า โภกไม่ได้รับอนุญาต เรียงหัวสักว่าที่จะ เป็นมีบุกระหานิพนธ์อยคนให้ความเดินดันเกี่ยวเกี่ยวกับ กາอหงส์สองไทยปรับเรียงตามรายหัวบุคคลหัว โภกปรับจ่าເຊຍແກ ฉะคนเรียงตามรายหัวสักว่าที่ร่วมกันช่า (ไม่ได้ปรับตามรายหัวสักว่า แล้วนำมาเนื่องปรับจ่าເຊຍແກฉะคนอีกรั้นหนึ่ง)

ןארזה ר 32-33

กำหนดการนัดหมายที่ 231/2500

เรื่องนี้ก็คงน่าร้ายใจเป็นพานะไปเมื่อัน ไม่ได้ใจร่วมใน
การกระทำนี่ก็คงแย่จริงใจเป็นเรื่องหราที่ทึ่ปัจจุบันมากจริง ก็ใจ
เป็นพานะไปมาในห่านองเดียวกันจังเป็นสิ่งที่ไม่ควรรับ

คำพิพากษาฎีกาที่ 472-475/2500

เรื่องนาหันไม่เกิน 250 ตัน ซึ่งใช้ในการกระทำนิเกฟตาม
พระราชนัฐโภคกุศลกร พ.ศ.2469 มาตรา 27 ในรัฐธรรมมาตรา 32
บุรุษอ้างว่า เรื่อเป็นของตน ไม่ควรรับกิจการพระราชนัฐโภคกุศลกร พ.ศ.2469 มาตรา 32 เป็นหน้าที่ของบุรุษอ้างก้องทิสูจน์
ในให้หลักฐานมั่นคงถังอ้าง

คำพิพากษาฎีกาที่ 495/2500

ของที่วางขายหรือไม่ปิดป้ายหรือแสดงราคาสินค้าโภภัณฑ์
ดำเนินพระราชนัฐโภคกุศลกร พ.ศ.2469 ในเงื่อนไขความยินดี ความยินดู
ที่งดเว้นไม่ปิดป้าย จึงรับของที่วางขายไม่ได้

คำพิพากษาฎีกาที่ 1257/2500

เงินค่าจ้างที่ผู้รับจ้างให้รายรำเรียน ไม่ใช่รักบี้
ที่เพิ่มไปยกการกระทำผิดจริงไม่รับ

คำพิพากษาฎีกาที่ 1611/2500

ท่องว่า ให้อาชญาณและมีกฎหมายมาก่อน จึงให้รอลงท้าย
ปีและนิค ขอให้ลงโทษฐานพยายามฆ่าคนและรับของกลาง พิจารณา
ให้ความว่าจะเลยกระทำการโดยป้องกันตัวพอสมควรแก่เหตุจึงพิพากษายก
ฟ้อง เป็นของกลาง แม้ให้ความจากพยานโจทก์ที่เบิกความถึงว่าไม่มีเหตุ
เบียบ เมื่อโจทก์ไม่ได้มีรรยาเป็นประเท็จมาในฟ้องว่าเป็นเหตุเบียบ
หรือไม่ ศาลมิได้รับ

1300/250 จกที่

ให้ป้องกันของกลางที่พังในไกด์นิคกว่าใช้เงินการหันและเงินที่ใช้เงินแท้จับไก่ที่กัวจ่าเบยภายในสิบวัน เพื่อระงับภาระน้ำเสียที่การหันน้ำเสียก็เป็นที่เพชรฯ ให้รับเดือนที่รับไก่ในงวดเด่น

คำพิพากษาฎีกที่ 255/2503

ความผิดฐานนำสุราถังประเทศออกนอกเส้นทางเดือชาญโดยไม่ได้รับอนุญาต ข้อความพระราชนิรูปที่สุรา มาตรา 17 แห่งมาตรา 45 ในไกด์น้ำเสียที่ให้รับสุราถังกล้า แสงกว้างกฎหมายไม่ประสงค์จะให้รับสุราของกลางในกรณีเช่นนี้กับ ๑๒รับความประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 ในไกด์

คำพิพากษาฎีกที่ 759/2503

จำเลยมีใบอนุญาตประดิษฐ์ในไกด์น้ำเสียที่สุราถังหันวน ๐.๕๓ ลูกบาศก์เมตรไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ใดเป็นความผิดของพระราชนิรูปที่บ่ำในมาตรา 48, 73 ฯลฯ ในที่จำเลยมีไว้หั้งหมกอยู่ก่อนก่อให้เกิดความขัด จึงห้องดูกรับหังหันวน ไม่ใช่รับส่วนที่เกิดจาก .๐๒ ลูกบาศก์เมตรเท่านั้น

คําพิพากษาฎีกาที่ 1285/2503

เมื่อพ้องของโจทก์ไม่ได้เน้นความไว้วางของกลางที่รับได้
พร้อมกับจ่า เสียเป็นของที่จ่าเสียให้ในการกระทำมิชอบ ก็ย่อมก้องเร้า
ใจว่าเป็นสิ่งของที่แสวงถึงความผิดหวังหรือพิรุชของจ่าเสียอย่างใดอย่าง
หนึ่ง ซึ่งอาจเป็นของจ่าเสียให้ในการกระทำมิชอบได้ เมื่อโจทก์ขอให้
รับของกลางหั้งหมก และจ่าเสียได้การรับสารภาพ ถ้าอหังการอา
ช้อเห็นจะริงประกอบกับภาพของกลางว่า รายการใดพออนุมานໄก์ว่าจ่า-
เสียให้ในการกระทำมิชอบเป็นของควรรับก็ในรับ จะไม่รับก็แต่เฉพาะ
รายการที่ไม่พอจะอนุมานໄก์เห็นนั้น

กำพีพาก្មោរការទី 111/2508

จ้าເລຍີ້ງຂະໜາດທີ່ບຸ້ເສັນຫາຍາມື້ກະພັນຈໍາເລຍ ມີຄົນຫນາກໃຫ້ຕ້າພັນກໍອາຈາເປັນອັນກրາບດິງຈິວິກ ຈໍາເລຍີ້ງນັດເຕີວ ດັນນີ້ ເປັນການນ້ອງກັນພອສນຄວງແກ່ເຫຸ້ມ ໃນມີຄວາມມີຄສ່ວນສິນທີ່ໄຮ້ຢູ່ເປັນປັນແກ່ປິນມີຫະເນີຍນ ບຸ້ໄພໄວ້ເປັນຄວາມມີກ ຈຶ່ງກອງຮົບການປະນະວະກູ່ໝາຍອາງູ່ ມາກຮາ 32 ແກອບູ້ໃນຮະຫວ່າງໃຊ້ພະຮາກນັ້ນຫຼູ້ກ້ອາງວູ້ປັນ (ฉบັນທີ 3)ພ.ກ.2501 ຂຶ່ງມີນາກຮາ 9 ບ່ອນຜັນໃຫ້ອາງວູ້ປັນໄປໂຂອໜູ້າກໄກ້ ດັນນີ້ ຈະສ່ວງຮົບອາງວູ້ປັນນັ້ນເຫງົາຈະເລຍມີໄວ້ຢັ້ງໃນໄກ້

คำพิพากษาฎีกานี้ 245/2505

ในกรณีที่จำเลยขาดคุณสมบัติและความรู้ทางพัฒนาระบบนี้อยู่กับความคุมภัยประกลบโดยกสิลป์ พ.ศ. 2479 มาตรา 14, 15 ในเมืองที่จะขึ้นทะเบียนรับอนุญาตเป็นผู้ประกลบโดยกสิลป์ได้ จำเลยยังไม่เป็นปวงษ์เพื่อจ้างนายนัน ໄก์เชื่อว่าความมิตรเกิดจากกระทำการ (คือปวงษ์) ของจำเลย ทั่วไปและเครื่องอุปกรณ์ในการปวงษ์เป็นทรัพย์สินที่จำเลยใช้นรื่อมไว้เพื่อใช้ในการกระทำการความมิตร จึงถ้องรับแก้ในกรณีที่เป็นผู้ประกลบอนุญาตให้ปวงษ์ได้แล้ว หากใบอนุญาตขาดอาชญากรรมจ้างนายก่อไปอีก ໄก์เชื่อว่าความมิตรเกิดเพราะในไกรรับอนุญาตของกลางจึงไม่รับ

คำพิพากษาฎีกานี้ 169/2506

กระปือที่จำเลยนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลักเรื่องภาษีอากรและออกทางอนุญาต ซึ่งจะหักหูลูกเริบกับการพัฒนาระบบนี้อยู่กับการนั้น หากบุรุษลงไกรรับโอนไว้กับหลังจำเลยกระทำการความมิตร บุรุษของตนไม่ใช่เจ้าของกระปือซึ่งไม่เห็นเป็นใจด้วย กรณีประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 34 เพราะในวันที่จำเลยนำกระปือเข้ามา บุรุษของตนมีสิทธิเป็นเจ้าของกระปือ ฉะนั้น แม่บุรุษลงรับโอนไว้โดยสุจริต ก็ไม่เป็นเหตุให้กระปือพ้นจากการถูกเริบไปได้

คำพิพากษานี้ กทที่ ๓๗๗/๒๕๐๖

เรื่องการรับทรัพย์กามที่นักกฎหมายไว้ในประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๓๓ นั้น มิได้ให้รับเงินเพาะหรือทรัพย์ที่ห้ามเอาอยู่ในอันนารชของศาลหรือ
เจ้าหนังงานเท่านั้น แต่ยังหมายถึงทรัพย์ที่ใช้ในการกระทำการผิดกฎหมายไว้
เป็นความนิติเป็นสารสำคัญ แม้ทรัพย์ที่เจ้าหนังงานคืนให้แล้วไปแล้ว
หากองค์สั่งรับให้กามมาตรา ๓๗

คำพิพากษานี้ กทที่ ๔๗๕/๒๕๐๖

การมีไว้เพื่อเนื้อสุกรเพื่อจานน้ำหั้งกัว้น พะราชนักกฎหมาย
ควบคุมการซ่าสัตว์และการจ่านายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๐๒ มาตรา ๑๖
นักกฎหมายห้ามไว้เฉพาะเมื่อไม่มีใบอนุญาตให้ซ่ากัน การมีไว้เพื่อจานน้ำ
โภยไม่มีใบอนุญาตเช่นนี้ ความผิดคงอยู่ที่ไม่มีใบอนุญาต ด้วยเนื้อสุกร
ข้อมูลใดไม่ได้ว่าเป็นเนื้อสุกรที่มีไว้เป็นความนิติ จึงไม่อยู่ในข่ายที่กอง
รับกามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒

คำพิพากษานี้ กทที่ ๗๕๑/๒๕๐๗

โดยสlog กินรวนของกลางเป็นทรัพย์ที่ใช้ในการกระทำการผิด
เมืองจะพิพากษายกฟ้องปล่อยกัวเจ็บในพันธุ์ของกาม ก็ยังอยู่ใน
ทุกพินิจของศาลที่จะสั่งรับเสียให้ เพราะการรับทรัพย์กามประมวล
กฎหมายอาญา มุ่งถึงกัวทรัพย์ ไม่ใช่มุ่งถึงกัวบุคคล

คำพิพากษานี้ก้าวที่ 348/2508

พระราชนูญศรีที่วายอาชีพและวิชาชีพ พ.ศ.2484 ประกอบ
กับพระราชบัญญัติการกำหนดอาชีพและวิชาชีพฯ พ.ศ.2492 นั้น จ้าเฉบจึง
เป็นบุคคลที่ถูกห้ามไม่มีสิทธิประกอบอาชีพค้าขายโดยเด็ดขาด และไม่
มีทางที่จะได้รับอนุญาต เนื่องจากเป็นอาชีพของคนไทย ฝ่าฝืนดังข้อบัญญัติ
หมายโดยทรง ในเรื่องที่ได้รับอนุญาตเครื่องใช้ สมัครของกลาง
จึงเป็นของที่จ้าเฉบได้ใช้ในการกระทำการความเสีย และไปมาโดยกระทำการ
ท่องรับตามประน้ำอุดมฯ รายชื่อ นาครา ๓๓

คำพิพากษานี้ก้าวที่ 989/2508

อาชีพเป็นของกลาง เป็นเป็นพื้นที่ในอนุญาตแล้ว จึงไม่ใช่
วัสดุที่นักกฎหมายอันจะห้องรับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒
การที่จ้าเฉบหักพาอาชีพในพื้นที่ซึ่งมีตนในพื้นที่ในเป็นพื้นที่ในอนุญาตอย่าง
เป็นเป็นพื้นที่นักกฎหมายไปพัวพัน แต่เป็นวัสดุแห่งการกระทำการเสียด้วยใน
กุศลินิจของกลางที่จะสั่งรับหรือไม่ แล้วหากเป็นเรื่อง ๆ ไป

คำพิพากษานี้ก้าวที่ 563/2509

ความเสียหายในปีกป้ายหรือแสดงราคาโภภัณฑ์ ความ
นิยมของจ้าเฉบอยู่ที่การงดเว้นในปีกป้ายหรือแสดงราคาตัวโภภัณฑ์
วางขาย ในเกี่ยวข้องกับความเสีย จึงไม่รับ

กำพิพากษาอีกที่ 531/2510

จำเลยรับประทานของกลางไว้โดยรู้ว่าเป็นของที่ห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักรไทย โดยหลักเดิมของการห้ามเข้าออกซาก็คือเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 หรือซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2499 มาตรา 4 แก้โดยที่มามาตรา 27 หรือมีกำหนดให้มากกว่า มาตรา 27 ทวินี้ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 27 จึงให้ยกบัญญัติ มาตรา 27 ทวิขึ้น ส่วนการรับของกลางนั้น มาตรา 17 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2482 ระบุการรับทรัพย์อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 เมื่อจำเลยไม่ได้ความมาตรา 27 และจึงรับของกลางตามมาตรา 17 ไม่ได้แก่ความผิดตามมาตรา 33 ให้ เผรاعةมาตรา 29 หรือไม่มีขอและสง่าว่าจะมิให้ก่ออย่างใดมั่งคับของมาตรา 33 เมื่อใจที่จะมิให้ของมาตรา 33 มากท่านแม่ค้าขอให้รับของกลางมาด้วย ศาลรับให้ตามมาตราที่ถูกต้อง

กำพิพากษาอีกที่ 605/2510

บุตรหรือพี่เลี้ยงที่ถูกเจ้าหนี้กังงานยักไว้ในคือญา เพราเป็นทรัพย์ที่จะพึงรับตามกฎหมาย (ช้างลากไม้) จะอ้างการโอนนั้นยังเจ้าหนี้กังงานไม่ได้

เมื่อคิดพังไม่ได้ว่าเจ้าของทรัพย์ไม่รู้เห็นเป็นใจในการกระทำการณ์ผิด ศาลมีสั่งคืนทรัพย์ที่รับนั้น

คำพิพากษาฎีกาที่ 1303/2510

ข้างของกล่องเป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้าของสองคน คนละกึ่งหนึ่ง เจ้าของคนหนึ่งรู้เห็นเป็นใจให้เข้าเลขบ้านข้างของกล่องไปถูกไม้ประดุจโดยไม่ได้รับอนุญาตกรรมกุญแจมายัง กังนี้ศาลบ่อมวินของกล่องเพียงกึ่งหนึ่ง เนื่องจาก ส่วนของเจ้าของที่รู้เห็นเป็นใจ สำหรับอีกกึ่งหนึ่งให้ยกให้เจ้าของที่ไม่ได้รู้เห็นเป็นใจ จะรับหั้งหมกไม่ได้

530/25มาฎีกาที่ 1

ขออาชญาณมีพระเนยิน แต่ไม่ได้จัดการโอนให้ถูกต้อง บ่อมมีมิฉินใน ส่วนที่ไม่ได้รับอนุญาตให้มีอาชญาณ แต่เป็นบันไม่ใช่ทรัพย์สินที่มีไว้เป็นความบังคับ จึงคงไม่ได้

คำพิพากษาฎีกาที่ 1396/2511

โจทก์ฟ้องจ้าเลขานพระราชบัญญัติการค้าช้า พ.ศ. 2489 และขอให้ส่งกืนหรือให้รากช้าที่จ้าเลขานพไปแล้ว กังนี้ เมื่อจ้าเลขานพนับข้าวไปแล้วก็ไม่มีข้าวที่พอจะซื้งกินໄก จึงไม่จ้าทองวินจันย์ว่าจะ ให้จ้าเลขกืนหรือให้รากช้ากามก้าวของโจทก์รือไม่

กำพิพากษากฎกาที่ 389/2512

จ้าเลบไก้รั้นອណ្ឌາກໃຫ້ຂ້າຍບາປະເທດ ກ. ຂຶ່ງການກູ່ມາຍ
ຈະຂ້າຍບາອັນກរາຍໄນ້ໄກ້ ກາຣທີ່ຈໍາເລັບຝ່າມັນເຫັນເຫັນຈໍາເລີຍຂ້າຍບາອັນກរາຍ
ໂຄບໃນໆໄກ້ຮັບອົນໜູ້າກ ບາງອອງກລວງຈຶ່ງໃນໆໃຫ້ຮັບພົບສິນທີ່ໃຫ້ໃນກາຣກະທ່ານິຕ
ຈໍາຮັບການປະນະວລກງູ່ມາຍອາມາ ມາກຣາ 33 ໃນໄກ້ ຄວາມມີຄອງຈໍາເລັບ
ອົບທີ່ໃນໆໄກ້ຮັບອົນໜູ້າກ

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មការ 1260/2512

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2499 มาตรา
27 ห้าม เป็นความผิดตนและชนิกันพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2467
มาตรา 27 ฉะนั้น การบริการของกลางกจนพระราชบัญญัติศุลกากร
พ.ศ.2467 มาตรา 23 จึงห้องวินของกลางมาตรา 27 ในใช้ 27 ห้าม
จึงให้บังคับอยู่ทั่วไป ตั้งมาตรา 33 ประมวลกฎหมายอาญา การขอของ
กลางคืนก็เป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 36 ภายใน 1 ปี

กำพิพากษารัฐที่ 252/2514

จ่าเลขที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ในความชอบ
ของโภคไม่ให้รับอนุญาต กรณีและเกวียนที่จ่าเลขให้ใช้ออกไม่จากป่า
นำไปเก็บไว้ที่บ้าน ถือว่าเป็นอุปกรณ์ให้ทั้งรับและในการกระทำการบัญญัติ
พระราชนัดยินดีไม้ ท.ก. 2484 มาตรา 74 หัว จึงเป็นสิ่งที่กองรับ

กำพิพากษากฎีกาที่ ๕๕๗/๒๕๑๔

นำไม้ที่ไก้รับอนุญาตให้ศักดิ์สิทธิ์แล้วเคลื่อนที่จากป่า โดยไม่มีใบเบิกทาง
กำกั้น และไม่ใช้แรงในเจ้าน้ำที่กราโวจักรประทับตราเพื่อคำนวณค่า
ภาระของวงก่อน อันเป็นการละเว้นไม่ปฏิบูรณ์ทิศทางกฎหมายและข้อกำหนด
กระหายนเงบทรัวว่าทิศทางท่าไม่เห็นนั้น ไม่ที่ไก้มาจังไม่ใช่ในที่ไก้มา
หรือมีไว้เนื่องจากการกระทำผิดกฎหมายประราชมณฑลก็ป่าไม้ รับไม้ของกลาง
ไม่ได้

คำพิพากษาฎีกาที่ 812/2504

พ้องก่อความว่ากระทำผิดกฎหมายพระราชนิรโทษที่ป่าไม้และขอ
ให้รับในช่องกลาง อาจพิพากษายกฟ้องโจทก์โดยฟังว่าจ่าเสยไม่ได้กระ
ทำผิด จะรับช่องกลางไม่ได้ในฉันซึ่งเป็นค่าท่าว่าจ่าเสยได้กระทำผิดกฎหมาย
พระราชนิยมยศคน

กำพิพากษากฎกาที่ 738/2515

จ่าเฉยถือเป็นสั้นนาทุกครั้งบิงบี้เสียหาย บุ๊เสียหายหนึ่งครั้ง
พยายามบันทึกว่าเสียหายซึ่งอยู่ที่ทางเดิน จึงขึ้นไปบนม้านั่นคนเข้าออก
ทิ้งจ่าเฉยไว้แสดงว่าจ่าเฉยมีเจตนาจะบุกรุกเข้าไปในบ้านบี้เสียหาย แท้
จ่าเฉยกระทำไปไม่กลอก การกระทำของจ่าเฉยจึงเป็นความผิดฐานพยายาม
บุกรุกโดยมีอาวุธเป็นคิคก์ อาวุธเป็นจั่งเป็นหัวแพทที่จ่าเฉยใช้ในการกระทำการชิง
บิน ก้าวมีอาชญากรรมไว้

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម 1877/2515

เมื่อปรากฏในมันทึกหลักฐานการฟ้องทนายความของโจทก์ว่า เกรื่องสลอตแมชีนของกลาง เป็นเครื่องมือเล่นการพนันที่ให้สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเล่นการพนันโดยเฉพาะจะเล่นเป็นเงยอย่างอื่นไม่ได้ และจำเลยในการรับสารภาพ ยอมรับฟังให้ในมันทึกหลักฐานการฟ้องทนายความของโจทก์นั้น เกรื่องสลอตแมชีนซึ่งเป็นของที่ควรรับ

กำพีกาณฑ์วันที่ 52/2516

บทมุญญ์ตีในเรื่องรินทรัพย์ไม่ว่าจะเป็นกรณีการประนีกหงษ์
หมายอยู่มากรา 32 หรือ 33 นั้น มุ่งถึงค้าทรัพย์เป็นสำคัญ ฉะนั้น
กันก็ถูกวามมากรา 32 ทางท้องรินเสียหังสัน ส่วนมากรา 33 ให้อบูใน
คุณพินิจของตราด เวนแทจะเข้าอยกเวนกามมากรา 33 ควรยกหายเหา
นั้นที่จะสั่งรินไม่ได้

ใจที่ฟังว่า จำเลยร่วมกันมีอาชญาณและสาปให้ฟ้าร่วมกัน
ปลดหนี้พย์ โดยใช้สาปให้ฟ้ารักกอเจ้าหนี้พย์ แม้การจะได้วินิจฉัยว่าจำเลย
ไม่ได้กระทำการ แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าสาปให้ฟ้าของกล่าวเป็นหนี้พย์ที่
ไว้ในการกระทำการ กรณีไก เหราจะอยู่ในคุกเป็นจังหวะของการลงโทษมาตรา 33

คำพิพากษาฎีกาที่ 246/2516

การรับทรัพย์สิน咩้ในธรรมวสกุณามาชูรา นากรา 18
นัญญ์ทิว่าเป็นโภชสตุนหนึ่ง แต่ก็เป็นโภชที่มุงดึงกัวทรัพย์เป็นสาศู ทาง
กันโภชสตุนอื่น เมี้ยวเลขช่องเป็นตุ๊กระห้ามิตระไม้ทองรับโภชwareนี
ชาบุไม่เกิน 14 ปีก่อน ถ้าอยู่ขอที่จะซื้อรับทรัพย์สิน

ตามพระราชบัญญัติการแพ้น พ.ศ. 2478 นากรา 10
ทรัพย์สินการแพ้นช่องจับให้ในวงการเงินนั้นเป็นทรัพย์สินที่ทองรับโดย
เด็กชาย เว้นแต่ทรัพย์ช่องนี้ได้เข้าออกแพ้น ถ้าทรัพย์สินที่เป็นเครื่อง
มือเครื่องใช้ในการเงิน ถ้ามีชานาจหรือหุ้นที่จะซื้อรับหรือไม่ก็ให้

คำพิพากษาฎีกาที่ 1839/2516

จำเลยขายสตอกกิน咩้รูบากห้วยไม้ให้ก่อกร่างวัสดุให้แก่
บุพเพชร์คงชัย ในราคา 5 บาท 50 สตางค์ ถ้ามีชานาจรับเงิน 5 บาท
50 สตางค์ช่องเป็นทรัพย์ที่จำเลยให้มาโดยการกระทำการความผิด

คำพิพากษาฎีกาที่ 3388/2516

รถจักรยานยนต์ที่จำเลยใช้เป็นพาหนะในการวิ่งรวมทรัพย์
นั้น ไม่เรียกว่าเป็นทรัพย์ที่ใช้ในการกระทำการผิด จึงรับไม่ได้

คําพิพากษาฎีกาที่ 105/2517

ด้านในมีสภาพเป็นไม้หรือของป่าตามพระราชบัญญัตินี้ป่าใน พ.ศ. 2484 มาตรา 74 ในฐานะที่เป็นทรัพย์ที่ไม่อาจการกระทำมิได้ ฐานปรารูปในโศกไม่ได้รับอนุญาต

คําพิพากษาฎีกาที่ 1238/2517

เสื่อเม็ดโถกสากหัวร่องนั่งนอนก็ แท่นเสื่อจ้า เสบไช่มีปูอง เอ็นการพันธ์เป็นต่อร่องนิ้วที่ใช้ในการกระทำมิได้ในวงเงินการพันธ์ ดูว่าเป็นทรัพย์ที่ใช้เป็นเครื่องมือประกอบในการกระทำมิได้ ศาลมีคำน้ำเงินให้ความประราชนัญญัติการพันธ์ พ.ศ. 2478 มาตรา 10 ประกอบประนวชกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1)

คําพิพากษาฎีกาที่ 48/2518

ข้าราชการที่มีบุตรและเครื่องน้ำอ่อนออกพระราชทานเจ้าช้า ก็จะ เป็นพระราชบัญญัติสำราดและห้ามกักกันช้า พ.ศ. 2489 มาตรา 10 แม้ไม่ได้ความว่าจ้า เสบเป็นผู้นำข้าวของออก ศาลก็รับข้าวของลงไว้

คําพิพากษาฎีกาที่ 110/2518

ความผิดฐานในดังนี้ร้ายและสถานที่เก็บสิ่งของทราย ประการศกวนคุณ ของอาจมีไว้ซองห้ามการถ้ากำไรเกินกว่า จังหวัด สามมาตรา 29 พระราชบัญญัติก้ากำไรเกินกว่า พ.ศ. 2490 ในที่

คำพิพากษากฎหมายที่ 237/2518

ยาที่จําเลยให้ขายและมีไว้เพื่อขายโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นทรัพย์สินที่กองรับกิจกรรมพัฒนาด้วยตัวเอง พ.ศ. 2510 มาตรา 126 ส่วนเครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ใช้ในการรักษาพยาบาลคนไข้ในสถานพยาบาล ซึ่งจําเลยเป็นข้อคําเนินการโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นทรัพย์สินที่ศาลเมืองอานาจสั่งรับให้กิจกรรมพัฒนาด้วยตัวเอง พ.ศ. 2504 มาตรา 37

คำพิพากษากฎหมายที่ 313/2518

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจําเลยในความผิดฐานนี้ในลักษณะรูปในครอบครองภายใต้กฎหมายคุ้มครองและประปันไม้โดยไม่ได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัตินี้ ฯ เมื่อโจทก์ได้นำสืบให้ทราบว่ากําลังที่เกิดเหตุเป็นเชลกุนคุ้มครองและประปันหรือไม่ กลงโทษจําเลยในความผิดฐานนี้ไม่ได้ และรับไม้ของกลางไม่ได้

คำพิพากษากฎหมายที่ 450/2518

ข้าวสารเห็นว่าของกลาง 80 กะสอบ เป็นข้าวที่ไม่แห้ง ปริมาณและสถานที่เก็บกักพนักงานเจ้าหน้าที่ ถือว่าเป็นข้าวที่เกี่ยวข้องความผิด ท้องรับความพัฒนาด้วยตัวเอง พ.ศ. 2489 มาตรา 21 ให้

คำพิพากษาฎีกาที่ 620/2518

จำเลยให้การรับสารภาพก่อนข้อหาซึ่งโจทก์บรรยาย
ฟ้องว่าของกลางคือโทรศัพท์มือถือเครื่องเด่นไฟฟ้าจักรกลสมาร์ต ยังเป็นอุปกรณ์
ใช้ในการเล่นพนันสล็อตแมชชีน จับได้ในขณะเล่นพนัน จึงถือวิน

คำพิพากษาฎีกาที่ 885/2518

ปลดออกจะสูนเป็นและหัวกระสุนเป็นของกลาง เพื่อปราบปราม
ชั้นในหั้นพิจารณาโจทก์มิได้มีนัยร้ายยาฟ้องและมีคำขอในเรื่องของกลาง
นั้นแท้อย่างไร ศาลสั่งวินให้นำไป

คำพิพากษาฎีกาที่ 2529/2518

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 336 หัวใจมัญญติ
ให้ถือว่าบ้านพานะกังที่กล่าวว่าเป็นภัยแล้วเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำ
บิดก้วยไม้ เป็นเพียงหนามัญญติก็คงเหทุที่จะทำให้บ้านพานะมีค่าซึ่งระหว่างโหน
หนักชั้นเท่านั้น ส่วนมัญญาที่ว่าบ้านพานะไม่เป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำ
บิด ซึ่งถือวินตามมาตรา 33(1) หรือไม่ ท่องทุกตามพฤติกรรมการผู้กระทำการกระทำ
บิดเป็นเรื่อง ๆ ไปว่า บัญญะทำมิคนั้นใช้บ้านพานะกระทำมิชอบหรือไม่

จำเลยวิงรวมสร้อยคอโดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า และพาหนี
ไปโดยใช้รถจักรยานสองล้อเป็นพาหนะ รถดังกล่าวเป็นพาหนะซึ่งจำเลย
ใช้ภายนังการวิงรวมทรัพย์ ชาใช้ไว้ในการวิ่งรวมทรัพย์ไม่ ไม่เข้าหลัก
เกณฑ์จะวินตามมาตรา 33(1)

คําพิพากษาฎีกานี้ 2615/2518

พวกรของจำเลยเข้าไปชิงเอาสัมภัยทองและสร้อยคอเงินอ่อน
หล่ายเส้นในร้านขายทองส่วนจำเลยขอกรณยน์ที่ติดเครื่อง
โดยอุบห้นาร้าน พอพวกรของจำเลยไก่หรือเป็นวิ่งของมาชันรถจักรยาน
ยน์ที่จำเลยก็ขับรถพาหนีไป การที่จำเลยร่วมทำมิตรฐานชิงทรัพย์รายนี้
โดยใช้รถจักรยานยน์เป็นพาหนะหนบหนี จำเลยจึงถูกลงประวัติโทษหนัก
ชนิดที่มีกฎหมายไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 ญี่ปุ่น
รถจักรยานยน์มีไก่หรือเป็นวิ่งของมาชันรถจักรยานชิงทรัพย์ไว้เพื่อใช้ในการ
กระทำการชิงทรัพย์รายนี้ ก็จะเป็นเพียงยานพาหนะไม่มากและหากจำเลย
กับพวกรอบหนึ่นในการจับกุมโดยสะดวกและรวดเร็วที่สุด ไม่ใช่ไก่หรือ
เป็นวิ่งของมาชันรถจักรยานชิงทรัพย์ที่นั้น ไม่ใช่ไก่หรือ

มาตรา 35
คําพิพากษาฎีกานี้ 804/2505

อาชญาณที่จำเลยมีไว้ในความกระชันกระซ่องโดยมิถูกกฎหมาย
แก่จำเลยให้ความเชื่อถือได้ก่อนไก่หรือเป็นมาสูร กระซຍอนในรัฐ
ที่ใจทั้งสอง เพราะไม่มีอะไรจะบอกเป็นของแต่คนเดียวมาตรา 35
ประมวลกฎหมายอาญาไก่ ในกรณีเช่นนี้ใจทั้งสองคนในจำเลยยังเป็นที่
ทั้งสองไก่ราคามีคุณค่าความมาตรา 37 ก็ไม่ไก่ เพราะศาลมิไก่รับ
ไว้ (ถอนมีคําพิพากษาฎีกานี้ 1587/2505 เดือนกันยายน)